

**„Галѐб Џонатан Ливингстон“, Ричард Бах
Једна посебан галѐб, другачији од других**

Џонатан Ливингстон је био галѐб који је волео летети више од свега. Није био као остали који живели уобичајеним животом птица на мору. Желео је да усаврши своје вештине и упорно је сам вежбао сваки дан. Пробајући нове технике, постигао је рекордну брзину и научио различите акробације, понирање и ниски лет. Међутим у јату није наишао на похвале, већ на осуду. Други галѐбови нису разумели његову страст за летењем и осудили су га, сматрајући да је најважнија ствар у животу преживљавање, лов и исхрана. Иако је био прогнан из јата, Џонатан није одустао. Наставио је да вежба и постао све бољи. Освајао је нове висине, савладао је технике попут роњења како би уловио рибу из дубине мора и научио како да спава у ваздуху. Време је пролазило, а Џонатан је схватио да су досада, страх и гнев разлози због којих галѐбови живе кратко, док је он уживао у свом учењу и слободи.

Коначно, Џонатан је пронашао друге галѐбове, отпаднике, који су делили његову страст. Са новим пријатељима учио и напредовао још брже. Његов лет постао је савршен, а његово тело је постајало светлуцаво, као да је постао нешто више од обичног галѐба. Схватио је да је прави циљ живота постизање савршенства, а не само преживљавање. Његов учитељ, Саливен, објаснио му је да је он ретка птица која је успела да схвати праву природу летења и да је потребно много живота да би се то постигло. Саливен га као искуснији подржава и саветује, понекада упозорава. Примао је савете и од Чјанга. Како је време пролазило, Џонатан је постао учитељ, преносио је своје знање на друге глогане галѐбове, имао је шест ученика. Помогао је Кирку Мајнраду који је имао хендикепирано крило да савлада страх и полети. Један од ученика је био млади галѐб Флечер Линд, који је био снажан, брз и жељан да постане најбољи. Џонатан је учио своје ученике да лете са радошћу, да препознају праву природу летења и да постигну истинску слободу.

Желео је да помогне галѐбовима који нису имали прилику да науче да лете, а једног дана је одлучио да се врати у своју земљу. Рекао је Саливену да ће се вратити, али није био везан за време или простор, да постоје само овде и сада. На крају, Џонатан је нестао у ваздуху, остављајући Флечера да настави његов рад. Флечер је преузео улогу учитеља, и веровао је да ће, кад дође време, моћи да покаже Џонатану све што је научио. Флечер је нашао нове ученике и схватио истину о летењу и у томе пронашао своју праву природу. Галѐбови су постали слободни, а границе летења више нису постојале.